

si hoc loco etiā ita accipias, iocus tamen ex ambiguo factus nō caruerit comicis. Θεοσεβής, ] τὰς θεῶν σεβόμενος, cui religio, & Deorū cultus curæ cū primis erat. Διχῆμος ] q̄ ex legū p̄scripto sic inter ho-

A mines verfabar, vt nemo ortā sibi ex me iniuriam conqueri posset. Ergo Θεοσεβής & Διχῆμος, diuini iuris atque humani cultor, & sedulus obseruator.

• Εγὼ Θεοσεβής καὶ Διχῆμος ὢν ἀνὴρ, Κακῶς ἐπεχάρην καὶ πένης ἑω. Καρ. Οἶδα τοι.

Ego cum vir essem iustus, integer & pius: Hactenus in egestate, & summa penuria, Aetatem egi, inopem ac miserā. C. A. Isthuc scio. C. H. Alij verò nequā homines, scelerati, improbi, Sacrilegi, sycophanta, rabula, interim Ditescebant. C. A. Isthuc credo facillimè.

Χρ. Επεχει δ' ἐπλάουμαι, ἰερόσυλοι, ῥήτορες, Καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί. Καρ. Πείθομαι.

C. H. Interrogaturus igitur, adini hunc Deum, Vt, qui putabam vita exummosa prope

Χρ. Επερυσόμην οὐκ ὠχρόμην ὡς τὸν θεόν. Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτὲ τὲ ταλαπῆρα χεδόν

tanto horum bona facta sunt auctiora. Συκοφάνται.] vt glans primus cibus fuit Arcadum, ita ficus confertur fuisse Atheniensium. In agro Attico cum ficus in pretio essent, lege lata, poena constituta est iis, qui ficus exportarent, praemium autem iis qui exportatores obseruarent, & deferrent. Hi ioco populari συκοφάνται dicti δὲ τοῦ συκοφάνειν, id est ex eo quod ficus proderent. Transiit postea hoc conuicium ad calumniatores, & eos qui de quamuis pusilla re litem mouerent, & ex aliorum dictis & factis quaestum aucuparentur. Πονηροί.] Enumeratis aliquot maleficorum hominum speciebus, iam de illis in genere loquens, subdit, καὶ πονηροί. Et vt semel, inquit, dicam, alij quouis modo flagitiosi.

Σχόλια. Καὶ Διχῆμος ὢν ἀνὴρ. ] ἐπεὶ τὰς θεοσεβείας τὸ δίκαιον ἔστι, γνώρισμα γὰρ αὐτῆ τοῦτο. ὁ γὰρ Θεοσεβής ἀπὸ τοῦ θεῶν βεβήλητα ταῦτα πράττει.

GERARDVS. Κακῶς.] pro loco aduerbium hoc mutat significatum. Scortator & leno viuunt κακῶς, id est libidinosè & impurè: auarus viuunt κακῶς, sordidè & praeparcè: miles loco cedit κακῶς, ignauè: Chremylus inops agebat, id est, vivebat κακῶς, exiliter, minimè lautè. Πένης.] sine fraude vix ingentes parantur opes: ferè per fas & nefas congeruntur. Propterea Plato rectè scripsit: Οὐκ εἰσὶν οἱ σαρματῶντες ἀγαθοί. Admodum diuites boni non sunt. Οἶδα] noui, & magno meo malo expertus sum, quàm tenuiter ageres, nam mihi apud te esuriendum saepe fuit. τοι,] vel explet, vel confirmat, vt pro δὴ accipiat.

D Σχόλια. Επερυσόμην οὐκ.] ἐπερωτήσων τὸν Απολλῶνα. ὡς τὸν θεὸν δὲ, πρὸς τὸν θεόν. τὸ δὲ ἔξῃς ὠχρόμην οὐκ πρὸς τὸν θεόν, ἐπερυσόμην, καὶ ἐρωτήσων, νομίζων τὸν βίον μὲν ἐμοῦ αὐτῆ τοῦ ταλαπῆρα χεδόν ἀντικρὺς ἐκτεροξενῶμαι & κενῶσθαι πτωσόμηνος ἢ καὶ ἐρωτήσων εἰ γὰρ μετὰ βαλόντι τοὺς πρῶτους τὸν υἱόν, ὅς μόνος μοι τυγχάνει.

Σχόλια. Ἱερόσυλοι, ῥήτορες.] Τινὲς οὐκ εἰσὺσιν εἰς τὸ ἱερόσυλοι. καὶ ῥήτορες γὰρ ὡς φαῖλο διεβάλλοντο διὸ εἶπεν, ἱερόσυλοι ῥήτορες. Καὶ συκοφάνται.] λοιμοῦ ἡμορμῆου ἐν τῇ Ἀττικῇ ὅτι λάθρα τὰς σικκὰς τὰς ἀφιερωμένας τοῖς θεοῖς ἐκάρπουῦντο, μετὰ ἣ ταῦτα εὐθιμίας ἡμορμῆος, κατηγόρου τούτων τινὲς, καὶ ἐπέειδον συκοφάνται λέγονται. ἀλλως, ἀπερίηλο Αθῆνασιν μὴ ἐξάγειν ἐν τεύθειν ἀλλοσέπου σῦκα. βουλομῆραν οὐκ τινῶν ἐξενεγκεῖν, ἱερόσυλοι ἐν ταῖς ἡδὲ πυλῶν ἐξῶδοις ἀνδρες πανούργοι πρὸ τούτων ἐξήλεγχον τέχνησιν, καὶ ὁ πῶ ἐξαγωγῆν ἐποιοῦν. ἐπαλοῦντο οὐκ συκοφάνται, ὡς τὰ σῦκα φαίνοντες. ἐπεκράτησεν οὐκ ἐξ ἐκείνου τὸ ὄνομα πρὸς πάντας τοὺς πανέργους.

E GERARDVS. Επερυσόμην,] ab ἐπερωτήσων, interrogo. ὡς pro πρὸς Atticè p̄nitur. Animaduerte ad σύγχυσιν, & verborum confusionem quæ in his versibus est. eam sic expedias: οὐκ itaque, quoniam felicitate videbam probitati miseriam, improbitati verò iunctam esse felicitatem, ὠχρόμην ὡς τὸν θεόν, ἐπερυσόμην, eum interrogaturus. ibam autem non propter me, quoniam ἡδὴ νομίζων βίον τὸν ἐμὸν αὐτῆ τοῦ ταλαπῆρα χεδόν ἐκτεροξενῶμαι. πτωσόμηνος δὲ, repete ὠχρόμην, ibam verò sciscitaturus, εἰ γὰρ τὸν υἱόν (ὅς τυγχάνει ὢν μοι μόνος) μετὰ βαλόντι τοὺς πρῶτους ἔστι πανούργον, &c.

GERARDVS. Ἱερόσυλοι,] ἡδὲ ἱερῶν συληταῖς, rerum sacrarum compilatores, & depredatores, qui ne à sacris quidem manus abstinent, sed illis abutuntur, in quaestum, voluptates, & fastum conuertentes. ῥήτορες.] Cùm plerisque alijs urbibus, tum verò Athenis sui quondam fuerunt rhetores, qui dicendo populum admonerent eorum quæ ex vsu reipubl. putarent, quales fuere Aristides, Nicias, Miltiades, Pericles & aliquot alij viri probi, in quos Aristophanes non inuehitur, sed in eos qui suum commodum curantes, publicum negligentes, populo plausible magis quàm utilia suadebant. Eos Demosthenes, ῥήτωρ ipse, perstringit his verbis, ὢν οἱ μὲν ἐκ πλοῦτων πλούσιοι γυρόναστοι οἱ ἢ ἐξ ἀδύλων ἐν ἡμοῖ. ἐντοὶ ἢ τὰς ἰθιασοῖκτας ἡδὲ δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρως εἰσὶ καλοῦντο ἀσμεῖοι. ὅσα ἢ τῶν πωλεῶν ἐλάττω γέγονε, τὸ βούττω τούτων ἡψηται, id est, Quorum nonnulli ex mendicis diuites, alij ex obscuris & ignobilibus euaserunt præclari. Sunt & qui sibi ædes publicis quibuslibet angustiores extruxerunt. Quanto autem reipubl. facta est deterior,

Σχόλια. Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτῆ.] ἀντὶ, τοῦ ἐμοῦ αὐτῆ ἀττικῶς. τοῦ ταλαπῆρα.] τοῦ πλημῆδος ἢ τῆς πλημῆδος. ταλαπῆρα δὲ καὶ τὸ πλῆμα τὸν πῶρον ὁ βῆσιν πένθος. ὅτι δὲ πῶρος πένθος βῆσιν, καὶ ἀντιμαχός φησι. Πῶρος τὶ ἀλόχοισι καὶ οἷς τελευτῶν ἐκαστος.

GERARDVS. Εμὸν μὲν αὐτῆ.] Constructio Atticorum ad verbum sonat, vitam meam ipse iustus. Communis esset βίον ἐμοῦ αὐτῆ, vitam meam ipse calamitosi, quæ latinis auribus non est vsquequaque inaudita, etiam si hæc nonnullis magis probetur, vitam meam qui sum miser. Omnium receptissima hæc est, vitam meam curis & laboribus confectam.